

§ 21. 1. Jeżeli sprzedaż mienia za pośrednictwem komornika sądowego nie dojdzie do skutku, urząd morski przyznaje je na własność osobie, która je wydobyla, uratowała lub znalazła, jako pokrycie jej należności. Przyznanie następuje na wniosek lub za zgodą tej osoby. W braku takiego wniosku lub zgody mienie przechodzi na własność Państwa.

2. Osoba, której przyznano mienie, obowiązana jest pokryć koszty i wydatki urzędu morskiego związane z zabezpieczeniem mienia, poszukiwaniem jego właściciela, oszacowaniem mienia oraz koszty komornika sądowego.

3. Mienie usunięte jako przeszkoda (§ 5 ust. 4 pkt 2), którego sprzedaż za pośrednictwem komornika sądowego nie dojdzie do skutku, przechodzi na własność Państwa na poczet

należności związanych z usunięciem oraz kosztów zabezpieczenia i sprzedaży.

§ 22. Mienie ulegające szybkiemu zepsuciu lub zniszczeniu albo którego zabezpieczenie wymaga nadmiernych kosztów wydobywający, ratownik lub znalazca może sprzedać z wolnej ręki po cenie rynkowej. Przepis § 20 stosuje się odpowiednio.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

199

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 lipca 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych, wpłat z zysku oraz nadwyżek środków obrotowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2, art. 35 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1962 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych, wpłat z zysku oraz nadwyżek środków obrotowych (Dz. U. Nr 27, poz. 128) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule oraz w § 13 wyrazy „wpłat z zysku oraz nadwyżek środków obrotowych” zastępuje się wyrazami

„wpłat z zysku, nadwyżek środków obrotowych, wpłat amortyzacji oraz odprowadzeń z funduszu inwestycyjno-remontowego”;

2) w § 1 ust. 3 i w § 4 pkt 2 wyrazy „wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych” zastępuje się wyrazami „wpłat z zysku, nadwyżek środków obrotowych, wpłat amortyzacji oraz odprowadzeń z funduszu inwestycyjno-remontowego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

200

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie gospodarowania niektórymi wyrobami użytkowymi ze złota i platyny.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z § 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu stałą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 października 1959 r. w sprawie gospodarowania niektórymi wyrobami użytkowymi ze złota i platyny (Dz. U. z 1960 r. Nr 1, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Skupu wyrobów użytkowych z platyny mogą dokonywać wyłącznie państwowe przedsiębior-

stwa przemysłu i handlu jubilerskiego, w granicach określonych przedmiotem działalności tych przedsiębiorstw. Wyroby te nabyte w drodze skupu podlegają odprzedaży bez ich przerobienia Mennicy Państwowej po cenach ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

2. Przerobu powierzonych wyrobów użytkowych z platyny mogą dokonywać wyłącznie przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.”;

2) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przerób wyrobów użytkowych ze złota oraz przyjętych do przerobu wyrobów użytkowych z platyny może być dokonywany jedynie na wyroby gotowe, zazwyczaj w kraju z tych kruszców wytwarzane, o zawartości czystego kruszcu nie przekraczającej 10 g lub na półfabrykaty używane w praktyce dentystycznej. Ograniczenie to nie dotyczy wytwarza-

nia przez jednostki wymienione w § 3 bądź na ich zlecenie wyrobów na eksport (również eksport wewnętrzny) oraz wyrobów artystycznych.”;

3) §§ 8, 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 8. 1. Wyroby użytkowe ze złota, nabyte w drodze skupu przez jednostki wymienione w § 3 ust. 1, z wyjątkiem wyrobów mających wartość historyczną, podlegają odprowadzeniu, po dokonaniu ich przetopu i odczyszczeniu przez urząd probierczy, Narodowemu Bankowi Polskiemu, po cenach ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

2. Kwalifikowanie wyrobów użytkowych ze złota do przetopienia oraz czynności przetopu powinny być dokonywane komisyjnie, z udziałem przedstawiciela Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Narodowy Bank Polski zaopatruje w złoto, po cenach ustalonych przez Państwową Komisję Cen:

- 1) państwowe przedsiębiorstwa przemysłu i handlu jubilerskiego — w ilości ustalonej w narodowym planie gospodarczym,
- 2) inne jednostki uprawnione do przerobu wyrobów użytkowych ze złota — w ilościach określonych przez Ministerstwo Finansów.

§ 10. Skup wyrobów użytkowych ze złota lub platyny może być dokonywany tylko po cenach ustalonych przez Państwową Komisję Cen.”;

4) po § 10 dodaje się nowy § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. Kontrolę skupu i przerobu wyrobów użytkowych ze złota i platyny sprawują organy kontroli finansowej Ministerstwa Finansów.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

201

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 19 lipca 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu udzielania przez państwowe jednostki handlowe zamówień na dostawę, roboty i usługi dotyczące artykułów przeznaczonych na eksport.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 29 sierpnia 1960 r. w sprawie zasad i trybu udzielania przez państwowe jednostki handlowe zamówień na dostawę, roboty i usługi dotyczące artykułów przeznaczonych na eksport (Dz. U. z 1960 r. Nr 43, poz. 264 i z 1962 r. Nr 22, poz. 102) pkt 1 w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w Centrali Handlu Zagranicznego Rzemiosła i Prywatnego Przemysłu „Prodimex” — z kierownika właściwego działu branżowego, przedstawiciela Centralnego Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu, przedstawiciela Związku Izb Rzemieślniczych oraz przedstawiciela Komisji Koordynacyjnej Zrzeszeń Prywatnego Przemysłu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z upływem dwóch tygodni od daty ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: W. Trąmpczyński

202

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lipca 1963 r.

w sprawie sprostowania błędów w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 27 grudnia 1962 r. w sprawie prowadzenia ksiąg zwierząt zarodowych oraz w rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 29 maja 1963 r. w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) prosi się następujące błędy:

1) w tabeli zawartej w § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 27 grudnia 1962 r. w sprawie prowadzenia ksiąg zwierząt zarodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 6, poz. 38), w rubryce pionowej zatytułowanej „Dla wpisu do księgi W” w części dotyczącej wartości użytkowej powinny być zamieszczone następujące wyrazy:

„w pierwszym lub drugim miocie odchowanych jest do wieku 21 dni co najmniej 8 prosiąt o łącznym ciężarze co najmniej 40 kg”;

2) w § 54 pkt 2 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 29 maja 1963 r. w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 25, poz. 147) po wyrazie „materiałów” zamiast wyrazów „klasy 2c” powinny być wyrazy „klasy 1c”.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” Warszawa, ul. Tamka 3.